

Зельман

Богдан-Ігор Антонич

Закрутився світ безкрай,
зелень на землі й на небі.
Ой, дівчатам заплітають
у волосся сонця гребінь.

День зелений, день хрещатий,
герці радісних лошат.
В пісні важко передати
те, чим крилиться душа.

Їде Зельман білим возом,
тропарями[57] дзвонить ранок.
О, скажи, весільна лозо,
чому в серці хмільно й п'яно.